

Історія Тетяни Васильчук - учасниці обласного конкурсу

«Жінка Донеччини» 2025 року, в номінації «Турботливе серце»

У кожній громаді є люди, чия присутність і діяльність стають символами стійкості та підтримки. Це ті, хто вміє тримати удар у найважчі часи й не лише сам не втрачати сили, а й допомагати іншим підійматися та йти далі. Для Гродівської громади такою людиною є Васильчук Тетяна Володимирівна — начальниця відділу соціального захисту та надання соціальних послуг Гродівської селищної ради, жінка з великим серцем, яке вміщує турботу про дітей, військових, ветеранів, родини полеглих Героїв і всіх мешканців громади.

Тетяна народилася 4 липня 1984 року у селищі Гродівка Донецької області. Вона зростала у великій та дружній родині, де панували взаємоповага, доброта та щирість. Ці цінності стали для неї життєвим орієнтиром і визначили її професійний вибір. Освіту здобувала в Гродівській загальноосвітній школі I–III ступенів, де вчителі та однокласники запам'ятали її як старанну, відповідальну й відкриту до знань дівчинку.

Прагнення до навчання привело її до Слов'янського державного педагогічного університету, де вона здобула спеціальність учителя англійської мови. Повернувшись у рідну школу, Тетяна протягом шести років викладала англійську, відкриваючи учням нові горизонти знань, виховуючи любов до навчання. Для неї педагогіка стала справжньою школою життя: вона навчила терпінню, вмінню чути дитину та відчувати її потреби.

Проте доля готувала новий етап. Бажання допомагати не лише дітям, а й цілим родинам привело її у Службу у справах дітей Покровської райдержадміністрації. Десять років роботи на посаді головного спеціаліста з питань профілактики стали часом щоденних викликів: складні життєві історії, необхідність приймати швидкі та відповідальні рішення, боротьба за дитячі долі. Цей досвід загартував її характер і навчив працювати там, де інші опускають руки.

У червні 2021 року Тетяна очолила відділ соціального захисту та надання соціальних послуг населенню Гродівської селищної ради. Вона прийняла на себе непросту місію — організацію соціальної підтримки громади. І вже за кілька

місяців після її призначення настав час найсуворіших випробувань: у лютому 2022 року Росія розпочала повномасштабну війну проти України.

З перших днів вторгнення Тетяна стала для громади точкою опори. Вона організовувала евакуацію мешканців, допомагала родинам із дітьми, літнім людям та всім, хто потребував захисту. Її робочий день часто починався до світанку й закінчувався далеко за опівніч. Координація гуманітарних вантажів, забезпечення людей продуктами харчування, медикаментами, одягом, пошук прихистку для евакуйованих — усе це стало її щоденною реальністю. Її телефон не замовкав, і жодне звернення не залишалося без уваги. Завдяки її організаторським здібностям і відданості справі громада змогла вистояти у важкі моменти, коли кожен день був боротьбою за життя і безпеку людей.

Окремим напрямом роботи Тетяни стала ветеранська політика. Вона постійно підтримує контакт із військовослужбовцями, їхніми родинами, приділяє увагу ветеранам і сім'ям полеглих Героїв. Для неї це не просто частина посадових обов'язків. Це глибоке внутрішнє переконання: захисники та їхні родини мають відчувати турботу й вдячність громади.

Тетяна допомагає у вирішенні соціальних питань, організовує матеріальну підтримку, приділяє час на спілкування та психологічну допомогу. Вона вміє знайти потрібні слова для кожного: підтримати матір, яка втратила сина, вислухати військового після ротації, допомогти родині ветерана впоратися з побутовими проблемами. Її чуйність і небайдужість роблять відділ соціального захисту не просто державною установою, а справжнім простором довіри й підтримки. Попри величезне навантаження, Тетяна ніколи не зупиняється у своєму професійному розвитку. Вона постійно бере участь у тренінгах, навчальних програмах та семінарах, спрямованих на підвищення кваліфікації у сфері соціального захисту, кризового реагування та підтримки ветеранів. Саме ця безперервна робота над собою дозволяє їй знаходити нові ефективні рішення, втілювати сучасні практики й робити допомогу людям більш якісною та доступною.

Та попри всі виклики, Тетяна залишається люблячою мамою для своїх двох дітей — сина та доньки. Вона демонструє, що навіть у найскладніших умовах війни можна зберігати гармонію між службою та материнством. Для її дітей вона — приклад сили, відданості та любові, який надихає не менше, ніж для всієї громади.

Сьогодні Тетяна Васильчук - не лише керівниця відділу. Це символ доброти, відповідальності й сили духу. Її діяльність доводить: навіть одна людина, яка працює з любов'ю до людей і вірою у свою країну, здатна змінювати життя сотень родин. Її «турботливе серце» стало надійною опорою для мешканців Гродівської громади, для військових і ветеранів, для дітей та людей

похилого віку. Історія Тетяни — це приклад служіння людям, приклад людяності й мужності, який заслуговує на визнання та пошану.